

Midnattsropet

Nr 24 - 1974 - årg. 14 - pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Barnen för Jesus

sid 2—3

På JL- möte

Sonja Sandvik

För ett halvår sedan skrev Inga-Lill, 11 år, om hur hon och hennes kamrat Carina startat en grupp i skolan i Trollhättan för att läsa bibeln, prata och be m. m. De hade egna möten och fick så småningom bedja för flera stycken i klassen.

Sonja Sandvik besökte gruppen i höstas och skrev om vad hon varit med om.

På onsdag var det studiedag och skolfritt. Klockan ett skulle vi ha "JL-möte". Alla barn i skolan var inbjudna, det hade Inga-Lill och Carina sett till.

Jag hade tänkt ståda på förmiddagen, men just som jag tog fram dammsugare och skurhink ringde det på dörren. Det var Eva och Ingela. "Vi kan tyvärr inte komma till JL-mötet. Får vi komma in en stund nu i stället?" Det gick naturligtvis bra. Städningen fick vänta, och vi slog oss ned och läste bibeln. Vi läste ur Johannes-evangeliet, så bad vi till Gud, samtalade och bad igen. Klockan halv ett måste flickorna ge sig iväg, men frågade försynt om de inte kunde få komma hem till oss samma kväll.

Vid ett-tiden kom några andra ungdomar och vi bad till Gud och läste bibeln tillsammans.

Nästa kväll dök det upp några stycken igen, och kväll efter kväll fick vi berätta om Jesus för dessa ungdomar. I slutet av veckan fick vi be med några flickor som ville bli frälsta. Alla hade frågor, det var så mycket de ville veta. Vi tog fram bibeln och svarade utifrån den.

Det är hårt i skolan idag. Det kostar på att komma dit och tala om för kompisarna att man blivit frälst. Det fick de här ungdomarna erfara. Många vågade aldrig tala om sin tro, ja, inte ens för mamma och pappa... "Dom bara skrattar och tycker jag är löjlig, barnslig!" Det finns dock en grupp som inte ger upp trots kompisars förakt och föräldrars skratt. Vi har mött Jesus, och ingenting får förstöra förhållandet. Vi har lärt känna den ende som kan frälsa, han som har namnet framför alla andra namn. Vi vill vinna själar för Jesus, be för kompisar, för lärare och för mamma och pappa. Gud hör bön.

Sonja

Missionären heter en skoltidning, som kommit att föra ut maranatabudskapet speciellt bland skolbarnen i vårt land. Till stor del är det frälsta och andedöpta skolungdomar, som skriver i tidningen och vittnar om Jesus. Många av dem kämpar en hård andlig kamp i en gudsfiendtlig skolmiljö.

Missionären har rönt stor uppskattning bland dessa skolbarn. De använder den i aktiv skolevangelisation – säljer den för en krona styck till sina kamrater och får på så sätt tillfällen att vidare vittna om Jesus.

Vi har hämtat några artiklar ur det senaste numret av Missionären. Det är en tidning som är värd att spridas ännu mer.

Barnen för Jesus

Alla barn samlade under en skolungdomsvecka på Johannelund.

Jag har ett böneämne

FRID!

Jag har ett böneämne som jag tror många ungdomar har. Det är att vinna själar för Jesus i skolan.

Det är svårt att vara frälst när kamraterna retas. Mina kamrater retar mig varje dag, och ibland slår de mig. Så tror jag många ungdomar har det. Det behövs mycket förbön för oss i denna tid. Vi behöver styrka och kraft för varje dag.

Ibland när man kommer hem har man en sådan nöd för kamraterna så man gråter. Man tycker synd om dem, för innerst inne har de en längtan. De vill bara göra sig tuffa för kamraterna. Egentligen vill de uppleva det som vi har upplevt, men det erkänner de inte. Ibland tycker vi att

Anette, Inga-Lill och Ann i aktion.

det inte går som vi vill. Men Gud har en viss tid på sig, och när tiden är inne sker det saker. Vi måste ha tålamod.

Ofta kommer satan och frestar oss att göra det som de andra gör. T.ex. när de skall ha klassfest tänker man: Det är nog inte så farligt om jag går, jag behöver ju inte dansa. Men när man väl kommer dit, vill man inte vara utanför, då går man upp och gör som de andra.

Jag har aldrig varit på en klassfest, men jag har hört att det är så.

Jag tycker att alla skall hjälpa till att bedja för oss ungdomar, så att vi klarar av att gå på den rätta vägen med Jesus. Det är så lätt att falla ut i synden. "BED SÅ SKALL DU FÅ!"

Läs den här versen: Pred. 9:8

Många fridshälsningar

Anette Malmström, 12 år

Jesus hjälper

FRID!

Jag tycker det är så härligt att Jesus alltid lyssnar på oss när vi ber. Han föser aldrig bort oss, utan tar oss till sig och hjälper oss för varje dag. Vi får alltid komma till honom när vi har bekymmer och tråkigheter i skolan.

Alla har vi en längtan att uppleva frälsning; även de som är dumma och retar oss. Vi får inte glömma att Jesus har skapat oss alla, och han vill att de också skall få bli frälsta. Vi som har upplevt Jesus får vittna och bedja för dem, men då tänker vi: Jag kan inte, de retar mig, osv. Det är inte så lätt alltid att göra det Gud vill, vi är så stolta, och vi tror att vi är någonting. Det är vi inte egentligen, för vi lever på Jesu nåd. Om inte Jesu nåd hade varit så väldigt stor, hur skulle det gå då? Vi har ett stort tack-sägelseämne som vi inte får glömma att tacka för. Joh. 3:16 visar hur stor Jesu nåd är.

Många fridshälsningar

Mona Malmström, 14 år

Pre-numerera NU!

- MISSIONÄREN vill vara en missionär och berätta om Jesus för dig som inte känner honom.
- MISSIONÄREN vill vara till stöd och uppmuntran för dig som vill vara missionär i skolan.
- MISSIONÄREN vill vara din tidning!
- PRENUMERATIONSavgift 12:—/läsar

Sänd namn o. adress till:

MISSIONÄREN
Box 1236
161 12 Bromma 12
Tel. 08/23 52 30

Oskrymtad tro

Tal av Arne Imsen

Tron inleder aldrig några diskussioner med någon. Den ger inga underlag för intellektuella resonemang. Tron kommer med absoluta anspråk på att äga oss helt och odelat, sätter Gud i centrum och frågar inte efter den ogudaktiga eller religiösa massans sympatier. Tron är sällan diplomatisk. Den förhandlar icke. Tron kommer med krav om underkastelse. All uppblåst kunskap, som reser sig upp emot kunskapen om Gud, tar tron tillfånga och lägger den under Jesu Kristi herravälde.

Även Satan och de onda andarna tror på Gud, fastän de bävar. Satan ifrågasätter aldrig någonting som Gud har slagit fast. Det är bara människorna Satan försöker uppvigla med sitt lögnaktiga tal. Han vet alldeles för väl hur tomt hans tal är och vilket slut det en gång får.

I 2 Tim. 1:4—5 står det om den oskrymtade tron. Märk att attributet är oskrymtad. Följaktligen finns det även en *skrymtaktig tro*. Det är de onda andarnas och skrymtarnas tro. De onda andarnas tro har sina uttrycksmedel, liksom skrymtarnas tro har sina. Både den oskrymtade och den skrymtaktiga trons utflöden manifesteras i tillbedjan.

Vad Gud vill ha är alltså tillbedjare. Jesus sade att: *"den tid skall komma, ja, den är redan inne, då sanna tillbedjare skall tillbedja Fadern i Ande och sanning"*.

Gud vill ha tillbedjare i ande och sanning. Det är dock massor av människor som tillbeder i ande — men icke i ande och sanning. Deras tillbedjan har blivit besmittad och förorenad.

Det finns alltid något som är falskt, lögnaktigt och skrymtaktigt. Ibland kan det kamoufleras sig i riter eller ceremonier. Det kan vara gudstjänstformer som från början varit andeinspirerande men med tiden stelnat i formalism och traditionalism. När vi kommer inför Guds ansikte, vill dock inte Gud att vi skall göra det för att läsa bönböcker eller försöka upprätthålla en död liturgi. Gud vill inte att vår tillbedjan skall vara bunden till vigda lokaler. Vad han är intresserad av, är överlätna människor.

Vi kan tillbedja Gud i ande och sanning överallt där vi är. Denna tillbedjan kan aldrig någon gång låsas fast i något kyrkorum eller kapell. Petrus sade uppe på förklaringsberget: *"Här är oss gott att vara, låt oss göra tre hyddor en åt dig, en åt Moses och en åt Elias."*

Inte tänkte Petrus på Jakob, Johannes och sig själv. Han tänkte säkert helt osjälvviskt på, att Jesus behövde ett hus. I vår tid vill man också bygga för Gud. Man vill säkert helt osjälvviskt göra något för Jesus. Gud har dock aldrig sagt, att vi får låsa fast himmelens välsignelser i några byggnationer. Gud bor icke i hus byggda av människor. Han bor i dem som har överlämnat sig åt honom. Genom tron på Jesus Kristus har vi blivit levande tempel, och vi tjänar honom dag och natt, antingen vi är vakan- de eller sovande.

Gud hatar formväsande. Han hatar allt som är dött, och formväsendet är det enda som återstår, då livet har flytt. Då kan prästerna hålla på med sina ritualer och ceremonier. Gud hatar det, vare sig det är katolskt, protestantiskt eller frikyrkligt. Gud älskar dem som är överlämnade åt honom och tillbeder honom i ande och sanning.

Låt oss se på den skrymtaktiga trons många uttrycksmedel! Den skrymtaktiga människan är en verklig tusenkonstnär i att hitta nya metoder för att dölja falskhet och förljugenhet.

Jesus varnar för detta i Matt. 6:1. *"Tagen eder till vara för att öva eder rättfärdighet inför människorna för att bli sedda av dem; annars haven I ingen lön hos eder Fader, som är i himmelen."*

Lägg märke till orden: *"bli sedda av dem"*. Det finns aktiviteter och tillbedjan som människor ger sig hän åt för att bli sedda. I nästa vers läser vi: *"Därför, när du giver en allmosa, så låt icke stöta i basun för dig, såsom skrymtarna göra i synagogorna och på gatorna, för att de skola bli prisade av människorna. Sannerligen säger jag eder: De hava fått ut sin lön."*

Tänk, att det finns människor som tillbeder mot betalning. Det sker dock inte mot klingande valuta. Betalningen består i att bli upphöjd, uppmärksammas, bejublad och applåderad av människor. När man

har kommit in i ett sådant liv, då är man så gripen utav falskhet, att man redan hunnit odla den i mängder av former.

□□□

Den levande trons manifestationer är suveräna, liksom tron själv. Den levande tron riktar sig icke mot människor och kräver heller ingenting av människor. Den riktar sig alltid emot Gud och förhållar sig alltid Kristus. Den sätter aldrig människan i centrum, utan alltid Jesus. På samma sätt som tron därför aldrig värderar *tingen* utifrån deras rent materiella värde, lika lite värderar tron våra *insatser* efter kvantiteter, våra andliga eller religiösa aktiviteter eller utifrån det som kan registreras med våra fem sinnen.

Det finns ett fördolt gudsliv, som icke söker sig ut på torget för att få uppmärksamhet. Det söker sig i stället in i ensamheten för att vara allena med Jesus. Det söker icke uppmärksamhet utav människor, ty det vill inte exponera sig eller försöka exploatera någonting. Livet gör att den som uppfylls utav det hela tiden vill lära känna Jesus och hans uppståndelsekraft, umgås med honom och att leva för honom. Tron behöver aldrig annonsera sin närvaro genom fromhetsövningar. Tron är en suverän kraft, som gör oss beroende av allt falskt och väsensfrämmande. Tron går in i kam- maren för att hämta sann inspiration ur trons outtömliga inspirationskälla, Jesus Kristus själv, trons begynnare och fullkom- nare.

Därför säger Jesus: *"Men i edra böner skolen I icke hopa tomma ord såsom hedningarna vilka mena, att de skola bli bönhörda för sina många ords skull. Så varen då icke lika dem; eder Fader vet ju, vad I behöven, förrän I bedjen honom."* (vers 7—8).

Den skrymtaktiga tron har alltså många uttryck och uppenbarelseformer och manifesterar sig på många sätt. Den finns representerad överallt. Även i vårt hjärta kan det finnas en liten skrymtare. Herrens Ord rör dock på det. Då Jesus kommer med sitt välsignade svärd, som är Guds ord, tar han itu med hela vårt inre förhållande och ren- sar ut allt orent och besmittat. Så gör han oss till sanna människor, avbilder av honom själv.

Gud förlåter

— A.B. Simpson —

”Den som fördöljer sina överträdelser, honom går det icke väl; men den som bekänner och övergiver dem, han får barmhärtighet.” Detta ställer oss ännu mera helt inför den praktiska upplevelsen av Guds botemedel emot synden. Det förnämsta hindret för dess verkan är att fördölja våra synder. Detta har stor betydelse.

Vi kan fördölja våra synder, emedan vi icke äger den rätta överbevisningen eller därför att vi saknar sann syndakänsla och ett vaket samvete. Eller också kan vi söka ursäkta och bagatellisera våra synder. Gud kan icke förlåta och frälsa oss, förrän vi erkänner oss skyldiga och intager den ställning, som enligt Romarbrevet måste intagas, ”för att var mun må bli tillstoppad och hela världen befinnas skyldig inför Gud.”

□ □ □

Inför domstolarna är det så, att om den anklagade förklarar sig icke skyldig, måste rannsakingen ha sin gång och åklagaren med all makt söker få den brottslige överbevisad och dömd. Men när den anklagade erkänner sig skyldig kan domaren ge barmhärtigheten rum och åtminstone förmildra den stränga domen. Om Guds rättfärdighets domstol såges det, att Han har inneslutit alla under synd, på det Han skulle kunna bevisa barmhärtighet emot alla. Men i detta ”inneslutande under synd” måste vi göra gemensam sak med Gud, innan vi kan undgå Hans barmhärtighet. För fariséerna fanns ingen barmhärtighet, ty de erkände ingen synd. För sådana människor kan Kristus aldrig bli en verklig Frälsare. Vår egen ovärdighet och under-

kastelse är den grund, på vilken vi kan möta Honom. ”Men den som bekänner och övergiver dem, han skall få barmhärtighet.”

Att bekänna är praktiskt taget att uppgiva kampen och självförsvaret. Det är att kalla synden vid dess rätta namn. Det betyder ej, att du skall basunera ut ditt flydda liv inför hela världen; men det betyder att du inför Gud måste ställa dig som en skuldbelastad syndare, värd förtappelse. Bekännelse inför människor bör ske, endast där människor berörts av ens synd och man är skyldig gottgörelse. Men all synd bör bekännas inför Gud och bekännas så, att alla undanflykter, allt kompromissande och självförsvaret uteslutes. Intag en syndares ställning och förtro dig åt syndares Frälsare!

□ □ □

Men bekännelsen måste åtföljas av praktisk rättfärdighet. Synden måste övergivas. Bättring är mer än att känna sig sentimental och sorgen. Det är att ändra sinne, vilja, uppförande, ja hela sin livsriktning. Det är att beträda en ny väg, att vända sig från synden för att hädanafter vandra i rättfärdighet.

Detta ställer genast själen på nådens grund, och hon har, redan innan någon känsla erfarits eller något vittnesbörds undfåtts, av Gud mottagits, fått förlåtelse och blivit frälst endast och allenast genom denna enkla ändring i livsriktningen. Om publiken, som intagit denna ställning läser vi, att han gick hem rättfärdiggjord. Från det ögonblick han intog sin rätta ståndpunkt, var han i åtnjutande av Guds nåd och frälsning. Vilket enkelt evangelium är icke detta!

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar ”rullande abonnemang”. D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 39 91 kl. 10—17
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 81

(kansli) 08/80 38 89 kl. 10—17

GAMLA BRO, servering, vandrarhem
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

(ordertel.) 08/80 39 91 kl. 10—17

Ett ord på vägen ...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska
Stockholm 1974

**Brudgummen
kommer —
Gå ut och
möt Honom!**

Stefanus

— ett Herrens redskap

Predikan av Arne Imsen

Apg. 6:8—15- 7:51—60, 8:1—5

Vi har läst något om upptakten till förföljelsen som utbröt i Jerusalem. Bakgrunden är verkligen intressant. Om vi studerar det här närmare, så finner vi att det fanns en liten konfliktorsak i den urkristna församlingen som kunde ha skadat församlingen alldeles ohyggligt om den icke hade funnit sin lösning. Men det upplöstes på ett märkligt sätt. Ytligt sett var det ett fruktansvärt nederlag men för Guds verks framgång hade det onekligen en enorm betydelse.

”Vid denna tid, då nu lärjungarnas antal förökades, begynte de grekiska judarna knorra mot de infödda hebreerna över att deras änkor blevo förbisedda vid den dagliga utdelningen.” Apg. 6:1.

Här möter vi två olika element. Det står talat om de grekiska judarna och de infödda hebreerna. Det var alltså två folkelement i församlingen. Det höll på att utveckla sig till en klyvning mellan de här grupperna och orsaken var trivial nog. De grekiska judarnas änkor blev förbisedda vid den dagliga utdelningen. Det var tydligen så att de infödda hebreerna blev favoriserade i församlingen.

Låt oss ta reda på hur hebreerna, det ursprungliga elementet, förhöll sig till judendomen, till templet och till synagogsgudstjänsten. I Apg. 2:46 läser vi:

”Och ständigt, var dag, voro de endråkigt tillsammans i helgedomen, och hemma i husen bröto de bröd och äto med fröjd och i hjärtats enfald och lovade Gud.”

De var tillsammans i helgedomen. De hade alltså icke, vid det här tillfället, upplöst banden med judendomen utan försökte hålla sig kvar inom denna som en, ska vi kalla det, väckelserörelse.

Vi möter på flera andra ställen samma tendens. Då Petrus höll sin predikan på pingstdagen, var den ganska skarp och det var onekligen en fruktansvärd uppgörelse med den publik han hade framför sig. Den förkunnelsen hade ett förunderligt resultat med sig. Det heter:

”När de hörde detta, kände de ett styng i hjärtat. Och de sade till Petrus och de andra apostlarna: ”Bröder, vad skola vi göra?” Apg. 2:37.

Vi lägger märke till att resultatet av Petrus förkunnelse på pingstdagen var att

Resultatet av Petrus' förkunnelse på pingstdagen var att en väldig skara kom till tro på Gud. Då Petrus predikade blev tre tusen själar vunna för Guds rike. Men resultatet av Stefanus' förkunnelse någon tid senare, var att en våldsam förföljelse bröt ut mot församlingen.

Vad var orsaken till så olika resultat? Var det skillnad i förkunnelsen? Hade det ägt rum en förändring i den urkristna församlingen? Eller var Stefanus' publik en annan än den som Petrus talade till på pingstdagen? Vad berodde det på?

en väldig skara kom till tro på Gud. Men något senare står Stefanus inför Stora rådet. Det var en offentlig rättegång. Rättsalen var fylld av en ganska uppviglad och aggressiv publik. Rättegången upplöstes dock på ett besynnerligt sätt.

”När de hörde detta, blevo de mycket förbittrade i sina hjärtan och beto sina tännder samman mot honom.” Apg. 7:54.

Här var det inte fråga om att få styng i hjärtat. Här var det inte fråga om att bekänna eller erkänna sanningen eller acceptera budskapet. Här möter vi en fruktansvärd aggressivitet. Vi lägger märke till att då Petrus predikade på pingstdagen var de tre tusen själar som blev vunna för Guds rike. Men resultatet av Stefanus förkunnelse någon tid senare, det var att en våldsam förföljelse bröt ut mot församlingen.

”Och alla utom apostlarna blevo kring-spridda över Judeens och Samariens landsbygd.”

Man måste ställa frågan: vad var orsaken till att det kunde bli så olika resultat? Var det så att det fanns en skillnad mellan Petrus förkunnelse och Stefanus förkunnelse? Hade det ägt rum en förändring i den urkristna församlingen ifrån pingstdagen fram till den här tiden? Eller var Stefanus publik en annan än den som Petrus talade till på pingstdagen? Vad berodde det på?

När vi kommer fram till det sjätte kap. märker vi en förändring, först i församlingen. Det var en konfliktunge som hade fångat uppmärksamheten och höll på att dela församlingen i två maktblock. Vi läser en gång till:

”Vid denna tid, då nu lärjungarnas antal förökades, begynte de grekiska judarna knorra mot de infödda hebreerna över att deras änkor blevo förbisedda vid den dagliga utdelningen.” Apg. 6:1.

Här möter vi två riktningar. Det var en konservativ och en radikal. Det var en som inte till fullo, i alla delar, hade frigjort sig från judendomen. De tryggade sig fastmer till den judiska traditionen och var påverkad utav denna tradition. Så fanns det en annan riktning som hade en annan bakgrund. De kallades för hellenistiska judar, eller som det heter i texten de grekiska judarna. De hade en annan bakgrund. Och i det budskapet som Stefanus framförde till Stora rådet, så märker vi en radikal ton som var helt ny. Det var den radikala tonen som utlöste förföljelsen. Det var faktiskt något nytt. Icke nytt på det viset att det var någon artskillnad, utan det var en gradskillnad.

Nu var det frågan om att frigöras på ett nytt sätt för att Guds verk skulle gå vidare. Den frigörelsen började i församlingen och det ägde någonting märkligt rum.

”Då sammankallade de tolv hela lärjungaskaran och sade: Det är icke tillbörligt, att vi försumma Guds ord för att göra tjänst vid borden.

Så utsen nu bland eder, I bröder, sju män, som hava gott vittnesbörd om sig och äro fulla av ande och vishet, män, som vi kunna sätta till att sköta denna syssla.

Vi skola då helt få ägna oss åt bönen och åt ordets tjänst.”

Det talet behagade hela menigheten. Och de utvalde Stefanus, en man, som var full av tro och helig ande, vidare Filippus

och Prokorus och Nikanor och Timon och Parmenas, slutligen Nikolaus, en proselyt från Antiokia.

Dem läto de träda fram för apostlarna, och dessa bådo och lade händerna på dem." Apg. 6:2—6.

En ny epok

Från och med den här händelsen inleddes en ny epok i församlingens historia. Det som började på pingstdagen skulle nu gå vidare i nya kanaler och genom nya redskap. Vad var det som höll på att ske i den urkristna församlingen? Jo, nya dörrar slogs upp och Gud tog ut redskap för en ny situation.

Petrus fick öppna dörren för hedningarna. Men då han upplevde konsekvenserna av den väldiga välsignelse och andeutgjutelse, som han hade varit med om nere i Cesarea, när han rönt motstånd från de hebreiska judarna, då övervanns han av konservativa tendenser. Han retirerade och anpassade sig för att inte skapa någon strid eller bli orsaken till en konflikt. Detta konservativa drag var förkroppsligat hos Petrus och även hos Jakob och Johannes.

Nu hade församlingen ökat och förutom hebreerna fanns det en stor skara av hellenistiska judar. De hade icke de hebreiska judarnas bakgrund och traditioner. De var fria; de hade fostrats i diasporan. När så striden uppstod i Jerusalemförsamlingen utvaldes sju män. De var annorlunda vad bakgrund beträffar, men en sak hade de gemensamt med apostlarna. De måste vara fulla av den helige Ande.

I vilken tid vi än ska tjäna Gud, är det gemensamt för alla Guds tjänare, att de måste vara fyllda av Anden. De kan ha olika bakgrund, vara hämtade upp ur olika traditioner och ha olika förutsättningar. En sak är dock säker och absolut. Alla de som ska tjäna Gud måste vara fyllda av den helige Ande.

När man skulle ha sju män, som skulle vara de grekiska judarnas företrädare i församlingen, så hade man krav på dem.

"Så utsen nu bland eder, I bröder, sju män, som hava gott vittnesbörd om sig och äro fulla av ande och vishet, män, som vi kunna sätta till att sköta denna syssla." Apg. 6:3.

Gud har lämpliga redskap för olika situationer, men Gud måste ha män som är fyllda av den helige Ande. Det är en grundförutsättning för att Guds Ord skall ha framgång och Guds verk ska kunna utbreda sig.

Nu inträffade dock något ganska märkligt i församlingen i Jerusalem. Igenom de här sju männen så radikaliserades budskapet. En ny skärpa kom fram i Stefanus förkunnelse. Och effekten av det budskapet var annorlunda än det man tidigare hade varit med om. Tidigare hade budskapet lett fram till att skaror kom till tro. Nu förde budskapet med sig att de nyfrälsta kastades ut i periferin.

Vad var det nya, då, i förkunnelsen? Vi ska lägga märke till vad som står i Apg. 6:9.

"Men av dem som hörde till den synagoga, som kallades 'De frigivnes och cyrenéernas och alexandrinernas synagoga', så ock av dem som voro från Cilicien och provinsen Asien, stodo några upp för att disputeras med Stefanus."

Det är nya målgrupper som vi möter. Det var ett nytt fält. De som tidigare hade varit ute i periferin och knappast varit påverkade av budskapet, som framfördes av Petrus, de påverkades nu av budskapet, som frambars genom Stefanus. Nu lyssnade de, ty nu lyssnade de till en av sina egna. Det var inte längre en konservativ jude, som stod i predikstolen. Det var icke längre en som försökt upprätthålla förbindelsen och relationerna med judendomen, synagogan och templet, som stod i predikstolen. Det var icke en typisk nationalist, utan det var en hellenistisk jude, Stefanus.

Så hör vi talas om helt nya grupper av människor som nås av budskapet. Mitt hjärta blöder när jag tänker på dessa väldiga grupper, som ännu inte nåtts av evangelium. Vad är orsaken till det? Jag tänker då icke i första hand på hedningarna, utan jag tänker på de religiösa. Jag menar att det finns skaror av religiösa som är förförda av ett falskt evangelium, ett stympat och styckat evangelium. Hur ska vi nå dem med det budskap Herren har anförtrott oss? Vad är det för anvisning Ordet ger oss?

Provokationer

När Stefanus, som var en av deras egna, trädde fram, var det med ett provocerande budskap, för att just igenom provokationen avkläda dem den yttre påklästrade religiositeten och blottställa vad som var i deras inre. Dessa synagogor, där man föreläste ur skriften och där man samlades till gudstjänster, visade sig vara operationsbasen för de mest otäcka makter. Då människorna blev provocerade fram ur sina säkra ställningar så blottställde de sig som djävulsinspirerade, hatiska, o. s. v.

En ny situation. Ett nytt redskap. Ett radikaliserat budskap. Det hade till följd att församlingen, icke bara Stefanus, utan hela församlingen kastades in i en fruktansvärd förföljelse. Hela skaran av dem som hade kommit till tro kastades ofrivilligt ut i periferin. Den provokation som Stefanus åstadkom skedde i Andens överbevisning. Det heter:

"Dock förmådde de icke stå emot den vishet och den ande, som här talade." Apg. 6:10.

Det finns någonting avväpnande och oerhört mäktigt i vårt budskap som har en kolossal genomslagskraft. När det frambäres av det rätta redskapet, i det rätta sammanhanget, med den rätta överbevisningen och i den rätta smörjelsen, så har det en oerhörd kraft med sig.

Vi har skikt i vårt land som behöver nås av evangelium, icke bara narkomaner och alkoholister. Det finns bottenskikt och höjdsikt. Det finns intellektuella och proletärer. Det finns fattiga och rika, det finns unga och äldre. Hur ska de nås av evangelium? Det sker icke genom ett redskap. Om dock var och en blir skickliggjord för uppgiften, som Gud har kallat den enskilde till, så kommer Guds Ord att ha framgång. Det blir en framgång skapad och ledd av Guds helige Ande. Den helige Ande placerar människorna in i det rätta sammanhanget och ger dem den rätta utrustningen därför att de har den rätta bakgrunden. De kan förmedla budskapet till människor så att de frälsas.

Garderobskristendom

Tänk att det finns skikt i Sverige dit evangelium inte trängt in. Vad beror det på? Det beror oftast på att vi har fått en garderobskristendom. Vi har förlorat vyer, vi har förlorat visionen, vi har förlorat inspirationen och vi är fastlåsta i olika traditioner. Se till att du inte dukar under för den religiösa konservatismen! Se till att du inte blir en synagogskristen på det sättet att du blir fastlåst i mönster och fastlåst i formalism! Se till att du blir fri i din ande och kan tjäna Jesus i överensstämmelse med Andens egna lagar. Det blir ingen programmerad framgång på det sättet att den kan registreras med vanliga statistiska metoder.

Ett faktum är att det såg ut som om hela Stefanus insats vore ett enda stort misslyckande och nederlag.

"De uppeggade så folket och de äldste och de skriftlärde och överfölo honom och grepo honom och förde honom inför Stora rådet. Där läto de falska vittnen träda fram, vilka sade: "Denne man upphör icke att tala mot vår heliga plats och mot lagen." Apg. 6:12, 13.

Det som sägs här är strängt taget ett koncentrat av Stefanus budskap. Petrus hade aldrig tidigare talat om helgedomen eller om lagen. Lagg märke till vad Stefanus säger till det Stora rådet, helgedomens beskyddare och lagens väktare.

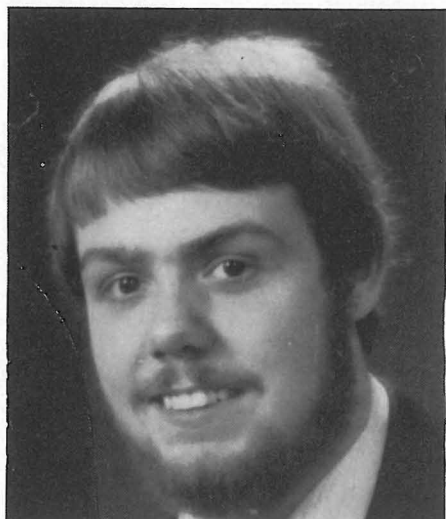
"Dock, den Högste bor icke i hus, som äro gjorda med händer, ty det är, såsom profeten säger: Himmelen är min tron, och jorden är min fotapall, vad för ett hus skulden I då kunna bygga åt mig, säger Herren, och vad för en plats skulle tjäna mig till vilostad? Min hand har ju gjort allt detta." Apg. 7:48—50.

Gud bor icke i hus som är gjorda med händer. Det var ord till en konservativ jude med tempeltraditionen.

"I som fingen lagen eder given genom änglars försorg, men icke haven hållit den." Apg. 7:53.

Det var ord det. För det första templet,

forts. sid. 14

Kamp — en del av frälsningen

Av Lasse Eriksson

Skriften säger ju: *"Ja, ännu medan vi leva, överlämnas vi för Jesu skull beständigt till döden, på det att ock Jesu liv må bliva uppenbart i vårt dödliga kött."* 2 Kor. 4:11, 12.

Så utför nu döden sitt verk i oss, men i eder verkar livet." 2 Kor. 4:11, 12.

"Därför fälla vi icke modet; om ock vår utvärtes människa förgås, så förnyas likväl vår invärtes människa dag efter dag." 2 Kor. 4:16.

Vi är kallade till kamp och strid. Det gäller då för oss att förstå kampen, så att vi inte går under i den. Därför måste vi förstå att kampen också kommer att beröra vårt privatliv. Vi måste veta om detta, så att satan inte får något tillfälle att besmitta vårt sinne, så att Gud får skulden eller Guds ord blir till lögn, för det är detta som satan vill att vi skall tro. Men vi måste också veta, att Gud är Herre över allt detta, och om det än ser hopplöst och omöjligt ut, så kommer Gud att föra det till seger, om vi förtröstar på Honom och lägger våra liv i Hans händer, ty segern tillhör Honom.

Vad skall vi nu göra, då vi upplever att

satan rasar och vi känner vanmakt och ångest? Ordet ger oss ett underbart svar, ty det heter: *"Men vad mig angår, så vare det fjärran ifrån mig att berömma mig av något annat än av vår Herres, Jesu Kristi, kors, genom vilket världen för mig är korsfäst och jag för världen."* Gal. 6:14.

Vi måste lära oss att älska korset, ty vi måste få klart för oss att befrielsen finns genom korset. Vi måste dö med Jesus men också uppstå — födas på nytt. Om vi fattar detta, så kan inte satan lura oss, ty då är den människa som satan förut regerade, död och begravnen, men uppstånden i ett nytt väsende, i liv, tillsammans med Jesus.

Paulus säger: *"Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig."*

Nu behöver vi inte längre lyssna till oss själva eller satan, då han viskar till oss. Nu finns det bara ett rättesnöre; det är Guds eget ord.

Men för att korsets kraft skall bli till fullt känd, så måste vi också acceptera i våra egna liv, att vi är döda för världen. Då måste vi också kapa av alla glädjeband, som håller oss förankrade i världen, för att

vi skall till fullo kunna praktisera Guds ord, annars mister korset sin kraft. Det är frågan om en total överlåtelse i alla stycken, men vi skall inte tro att kampen är över för det. Tvärtom, satan kommer att rasa ännu mer och kanske på sådana områden, som vi aldrig tidigare räknat med. Nu är vi dock förberedda, och golgataverket och blodet kan frälsa oss ur dessa prövningar.

Vi skall komma ihåg, att kampen kommer vi aldrig ifrån. Tack Gud. Jag tror att kampen är en del av frälsningen och vår helgelse. Jag tror också att kampen är lika viktig som hjulen är för bilen, om den skall rulla. Det är dock inte bara kamp och strid: *"Ty vår bedrövelse, som varar ett ögonblick och väger föga, bereder åt oss i översvinligen rikt mått en härlighet, som väger översvinligen tungt och varar i evighet."* 2 Kor. 4:17.

Därför älskade människor — låt oss gå utanför lägret och blicka upp mot befrielsens kulle, där Jesu seger över satan blev fullbordad. Jesu frid!

Lasse Eriksson

Jesus Kristus är densamme!

Skriva—trycka—sprida

Evangelium

Året som gått har varit Gamla Bros år. Vi har arbetat på Gamla Bro, reparerat, skapat olika verksamhetsmöjligheter, utvidgat och arbetat. Och i Midnattsropet har artiklarna inte varit få om arbetets fortskridande där. Missionscentret Gamla Bro inleder en ny epok i Maranataväckelsens historia, och det är utan diskussion väl berättigat att satsa ett intensivt år för att färdigställa de viktigaste avdelningarna på Gamla Bro.

Vi har fått ett budskap. Och vi har även genom litet erfarenhet fått en aning om att det fungerar i praktiken. Därför: Det som är viktigast för oss just nu är att på alla sätt och

vis göra maranatabudskapet känt för allt fler människor så länge vi kan.

1975 blir ett år med ännu en intensiv satsning. En satsning på literaturspridning och kassettmision. Under första kvartalet kommande år ämnar vi bygga ett tryckeri för att i fortsättningen själva trycka Midnattsropet och böcker och skrifter som med allt mer poc-kande nödvändighet måste skrivas, tryckas och SPRIDAS! Villfarelsens makt är stor. De som skall räddas måste räddas nu. Snart är det för sent. "Det är förbi med mitt folk för att de sakna kunskap", klagat profeten.

Vilket kristet bokförlag vågar i dagens ekumenisk-karismatiska läge ge ut skrifter som undervisar bibelns klara och rena lära ifråga om pånyttfödelse, dop, andedop och efterföljelse? Bokfloden blir allt mera grumlig och jolmig. Tenden-sen är tydlig. Bort med omvändelsekrav, bort med över huvud taget allt som kan väcka samvetet hos läsaren. Den kristliga litteraturens uppgift har ofta fått vara att skaffa ursäkter för en helt obiblisk livsstil.

Vågar vi göra en gemensam satsning och ta upp kampen emot detta? Ska vi börja nu? 1975 — LITTERATURNS ÅR — MARA-NATA!

Bli kommissionär 1975

Vill du gå in i denna angelägna uppgift att sprida evangelium genom Midnattsropet? Vi har alla anhängare, vänner och arbetskamrater som måste nås av Guds frälsningsbudskap. Som kommissionär erhåller du även 40 % av försäljningspriset på tidningen.

Ja, jag vill bli kommissionär och tar tills vidare ex. av Midnattsropet.

Kryssa för den ruta som passar dig:

☐ Jag är prenumerant

☐ Jag är ej prenumerant

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.: Tel.: /

MIDNATTSROPET, Box 1236, 161 12 BROMMA 12. Tel. 08/23 52 30. Postgironr 57 16 20-4.

Vad är kärlek?

Pingstväckelsens folk blev under den första tiden ofta beskyllt för att vara kärlekslöst. Det gick så långt att frågan t. o. m. togs upp på Kölingaredsveckan. Den samlade skaran av pingstvitnen var dock enig. Det myckna talet om pingstvännernas kärlekslöshet härledde sig från sådana som ej ville höra sanningen. Under stor rörelse höjde hela den väldiga skaran av Herrens vittnen sina biblar mot himlen och förklarade sig villiga att kämpa för Guds sanning, vad det än månne kosta. Det var 1930.

Midnattsropet har också blivit beskyllt för att vara kärlekslöst. Det kan därför vara intressant att se vad man sade på 30-talet. Ur Evangelii Härold saxar vi.

På tisdagen började samtalen över uppställda frågor. Den första frågan, som samtalades över, var följande:

”Vad är kännetecknet på en sant kristlig kärlek enligt Bibelns och Jesu mönster, och föreligger någon brist hos pingstväckelsens folk särskilt i detta avseende, såsom våra motståndare påstå?

Inledaren av denna fråga läste den del skriftställen, vari påvisas, att kärleken är kristendomens innersta kärna. Gud är kärlek, och därför är allt verkligt gudsliv förknäat med kärlek, och finns ej kärlek i en människas hjärta, så finnes intet gudsliv, och finnes ett svagt gudsliv, så är kärleken svag.

Det blev ett rikt och givande samtal över denna fråga, och den belystes allsidigt genom mycket Guds ord. Endast några grundtankar kunna här återgivas.

Det framhölls av flera talare, att kärlek icke är detsamma som tal om kärlek eller skrivelser därom. En broder berättade, att han en tid i sitt liv haft hjärtfel och att han då mycket sysselsatte sig i sina tankar och sina ord med sitt hjärta, men sedan han blivit frisk, tänker han aldrig på detsamma. Då det är något fel med kärleken, talar man i stället mycket om den, och det myckna talet och skrivandet om kärlek, särskilt när det gäller andra, vittnar om brist på kärlek i det egna livet. Samma talare berättade, att då han reste till bibelstudieveckan, en mot pingstväckelsen fiendtlig kvinna givit honom ”såsom reskost på vägen” 1 Kor 13 kap., allt under det bitterhet lyste ur henne.

Av många talare framhölls, att anledningen till det myckna talet om pingstvännernas kärlekslöshet härledde sig från deras kärlek till sanningen. Kärleken, den

sanna, gudomliga kärleken, har sin glädje i sanningen, och Guds kärlek, utgjuten i våra hjärtan genom den Helige Ande, tvingar oss att förkunna allt Guds ord utan hänsyn till människors tycken och önsningar. Men detta betraktas som kärlekslöshet av sådana, som icke älskar sanningen och icke vilja lyda densamma. Om man bara vill behålla sanningen för sig själv och icke öppet framhålla den och förkunna den, kunde man någorlunda fördrå den, men då man ej kan förtiga Guds sanning utan i Andens kraft drager ut Ordets skarpa tveeggade svärd, då måste man sära dem, som ej vill höra sanningen.

”Under den första tiden talarde vi sällan om kärlek inom pingstväckelsen, men vi älskade innerligt. Men detta myckna tal om kärlek har kommit in i och med de främmande element, som kommit in i väckelsen. Då man saknar kärlek, talar man så mycket mer därom.”

Det vore illa ställt med ett Herrens vittne, om alla människor talade väl om detsamma. Herren uttalar sitt ve över sådana och jämställer dem med de falska profeterna i gamla förbundets tid. Om vi tjäna Herren i sanning och med trohet, kunna vi vänta att få mycket motstånd.

Vi tycka ej om hårda renlärlighets- och moralpredikningar. De frälsa ej människor, men vi äro ändock renlärliga, i det att vi noga hålla oss till Ordet och förkunna allt Guds råd, så långt vi har ljus. Men då vi blivit fyllda med den kärlek, som flödar från Golgata och som omskapat våra liv,

bära vi fram Guds sanning genom kärlekens Ande utan hänsyn till annat än Guds vilja och människors eviga väl. Vi predika om sinnesändring, om dop i vatten, dop i Helig Ande, om Andens gåvor o. s. v.; vi predika emot mänskliga inrättningar och köttsliga medel och metoder i arbetet — mot föreningar, kafferaster, basarer och diverse obibliska anordningar, och vi mötas därvid av mycket motstånd, många sura miner och mycken beskyllning för kärlekslöshet. Och dock drivas därtill av Sanningens ande, som även är kärlekens ande.

Det är särskilt en hel del äldre kristna, som stannat i loppet och ej längre sträva framåt för att få mer av Gud, som förbitteras, då Guds hela och fulla sanning föres fram, och som sätta sig till motvärn mot densamma. De nyfrälsta däremot, som ännu äga Kristi kärlek och värme i sina hjärtan, de äro glada över och mottagliga för hela sanningen, som möter dem.

En annan broder läste Joh 13:34 och betonade, att vi skulle älska varandra, såsom Jesus älskade de sina. Jesus gav sitt liv för bröderna. Så äro även vi pliktiga att giva våra liv för bröderna. I 1 Petr 1:23 heter det: ”Renen edra själar, i lydnad för sanningen, till oskrymtad, broderlig kärlek; och Älsken varandra av hjärtat med uthållig kärlek”. Lydnad för sanningen är sålunda villkoret för sann brödrakärlek, källan, varifrån denna kärlek springer fram. Det är ej kompromissandet med sanningen sålunda, som framkallar sann brödrakärlek, såsom så många menar. Kompromissandet med sanningen gör allt grått och kvalmigt, lydnaden för sanningen renar själen och frambringar sann kärlek i hjärtana.

I 1 Petr 4:5 läsa vi: ”Och varen framför allt uthålliga i eder kärlek till varandra, ty kärleken överskyler en myckenhet av synder.” Här menar många, att, om den sanna kärleken finns, så drar man ej fram synden i ljuset, utan man överser med den, man låter den fortgå i mörkret. Men detta är ej Ordets mening. När överskyler Guds kärlek synden? Just när den kommer fram i ljuset. ”Den som sin missgärning bekänner och övergiver, han skall få barmhärtighet.” Ingen kan räkna med frälsning och förlåtelse från Gud, förrän han kommer fram och bekänner sin synd. Men då detta sker, renar Jesu blod från synden, och så blir den för evigt överskyld och borttagen. Man måste vara ärlig och uppriktig, om

man skall bliva frälst. Skrymtare komma aldrig in i Guds rike. Pris ske Gud därför! Sammanblandning av sanning och lögn framkallar ingen kärlek.

Under den första tiden talade vi sällan om kärlek inom pingstväckelsen, men vi älsakade varandra innerligt. Men detta myckna tal om kärlek har kommit in i och med de främmande element, som kommit in i väckelsen. Då man saknar kärlek i hjärtat, talar man så mycket mer därom, och särskilt klandrar man andra och fordrar mycket av dem. Det verkliga pingst-folket älskar ännu såsom fordom.

Det är en svår tid för Guds sanna folk för närvarande. Vi äro på alla sidor omgivna av fiender, som akta på oss för att kunna angripa oss. Man får gärna därute bland våra motståndare tro, vad man vill, lära, vad man vill. Det anses för kärlek. Men tror man Bibeln och håller på dess sanning, då anses man såsom kärlekslös, och man får motståndare till höger och vänster. Men vi vilja i Jesu namn dö, om så fordras, för Guds levande sanning i Bibeln. (Under stor rörelse höjde hela den väldiga skaran av Herrens vittnen sina biblar mot himlen, och förklarade sig villiga att kämpa för Guds sanning, vad det än månne kosta.)

En annan broder yttrade:

Vad motståndarna säga, betyder föga. Huvudsakligen är, vad Gud säger. Det är gott, då vi ha våra motståndare utanför vår egen krets, utanför församlingarna. Vårre är det, då de, såsom skedde i Galatien (Gal 2:4), smyga sig in i Guds församling. Så har skett ibland oss. Falska bröder hava smugit sig in, vilka velat taga hand om pingstväckelsen och lära pingstväckelsens folk sådant, som icke är från Gud. Det första man behöver, då man kommer in i pingstväckelsen, är att lära, att sätta sig på lärjunga- och icke på mästareplatsen. Och kommer man dit med ett verkligt ödmjukt lärjungasinne, då blir man icke motståndare till pingstväckelsen.

Kärlek är ej diplomati. Då man saknar sanning i hjärtegrunden, använder man diplomatiens väg för att komma fram. Den sanna kärleken är ärlig, rättfram. Den hatar diplomatiens smygvägar. Den sanna kärleken håller åter på att segra ibland oss och den falska att skjutas åt sidan. Man är aldrig lycklig, då man behöver gå diplomatiens slingervägar. Då man sagt den osminskade, rena sanningen, känner man sig alltid salig. Guds välbehag vilar över oss, då vi gå Guds väg. — I 2 Tess 2:8 f. talas om de antikristna tiderna. Och vi leva i preludiet, så att säga, till dessa tider. Då skall lögnen triumfera och orättfärdighetens alla bedrägliga konster vara i verksamhet. Och Gud skall då sända villfarelsens makt över sådana människor, som icke hava satt tro till sanningen utan funnit behag i orättfärdigheten. Vilken fara att ej hava kärlek till sanningen. Då gripes man av villfarelsens

En bakläxa

Av Elam Svahn

Ibland tar Herren oss på orden. Det kan ha sina sidor ibland, särskilt om man bedit: "Herre, sänd mig vart du vill!"

□ Det var bönemöte. Jag låg på knä och bad: "Herre säg vad du vill att jag skall göra. Herre sänd mig vart du vill — jag lyder!" Ack, om man kunde lyda mer än man lovar — men det blir ofta så att man lovar mer än man lyder — och så kommer förödmjukelsens stund. Jag ville så mycket. "Sänd mig vart du vill": Då jag kom i mitt hem behagade Herren ta mig på orden. Han gör så ibland, och det var ett alldeles tydligt uppdrag jag fick. "Du skall gå till Sjömanshuset och dela ut traktater!" så var uppdraget.

Aj, aj, det var inget vidare. Kommer jag dit blir jag troligen utkastad, då jag kommer i sådant ärende. På morgonen var det ganska olustigt, och det var ju så många andra ställen. Jag övertalade mig själv att

ande. En broder hade yttrat, att det vore bättre att stå, om så vore, på en gödsehöj och förkunna Guds sanning än att tala i den finaste statskyrka, om man där vore förbjuden att frambära Guds hela och fulla sanning.

En annan broder sade bland annat:

Den uppställda frågan skulle hava måst besvaras annorlunda, om den kommit fram för ett par år sedan. Kärleken höll då på att få grundskada ibland oss. Men Gud håller på att bota oss, prisat vare Hans namn. När vår broder kom med i pingstväckelsen, rådde där en underbar kärlek. Det har varit annorlunda en tid, men nu håller det på att bli såsom under den första tiden igen. Man kan icke så noga förklara det, men det känns i anden. Vi äro nu åter, såsom i den första tiden, alla lika inför Gud. I andlig mognad och utveckling kunna vi visserligen vara olika, men i vår ställning inför Gud äro vi åter alla lika, vi äro alla bröder, alla små och ringa i oss själva.

G. E. Söderholm
Bibelstudieveckan i Kölingared
Ur Evangelii Härold, 1930.

gå en annan väg; jag hade tjugofem traktater. Jag tog dem och lade dem i olika trappuppgångars brevlådor i Olskroken.

På hemvägen försökte jag övertyga Herren, att det var lika bra som jag hade gjort — men det gick icke alls. Gud frågade icke alls efter mitt, som jag tyckte, förståndiga resonemang. Då fick jag en i mitt tycke absolut övertygande tanke och jag sade: "Herre, om jag skall till Sjömanshuset behöver jag minst 100 traktater". Jag hade ju bara haft 25.

Det kändes nu lite bättre, men jag hade liksom på känn att Gud icke talat färdigt i denna sak. Hemkommen bad jag om en summa penningar, som jag behövde just då. Så försökte jag en gång till att lägga fram min syn på saken — men det ljud inom mig de orden: "Vart gick du?" och jag teg.

Under tiden hade dock Herren ute på gatan hittat en lydig tjänare. Det knackade på dörren och jag sade: "Nu kommer redan pengarna." Jag sprang glad och öppnade — det var inga pengar som kom. En gammal man kom in och sade bara: "Herren Jesus sade att jag nu skulle gå hit och lämna 100 traktater". Han lade en packe på bordet, hälsade med Guds frid och gick igen. Jag stod stum och snopen, men så blev det uppgörelse och ånger och så bar det åter iväg med traktater, men denna gång åt rätt håll.

På Sjömanshuset var det mycket folk. En del kände jag igen från mina resor. Jag gick in i väntrummet, tog av mig hatten och vittnade om vår härliga frälsning och Jesus blev den stora delen i vittnesbördet. Så fick de var sin traktat. Sedan blev det också ute på gården till att vittna och dela ut traktater. Alla var så vänliga och tackade för vittnesbördet.

Så hade all fruktan och oro varit till ingen nytta. Glad kom jag hem. På kvällen kom det en troende målarmästare och lämnade den summa pengar jag bedit om. Och så hade jag fått en hälsosam läxa som varit till stor nytta.

Elam Svahn

Världen idag

Pastor

□ Jesusfolkets ledare i USA, Duane Pederson, som tillika är redaktör för gatutidningen Hollywood Free Paper, har blivit pastor för Missionsförsamlingen i Venice, Californien. Duane Pederson var ledare för den del av Jesusfolket som introducerades i Sverige av Lewi Pethrus.

Annorlunda

□ Något besviken syntes Missionsbanerets utsände medarbetare ha blivit härförleden, då han i Costa Mesa, Californien, besökte en församling med det nästan svensklingande namnet Maranatha Evangelical Association of Calvary Chapel. Församlingen står fri och är icke samfundsbunden och dess pastor heter Chuch Smith. Då skribenten trädde in i det välbesökta mötet fylldes han av spänd nyfikenhet. Skulle det bli ett äkta maranathamöte i svensk stil med rop och rytmisk sång? Frågade han sig. Nej, här var det annorlunda, måste han konstatera. Det förekom inte på hela mötet några andra sångliga eller musikaliska inslag än unison sång. Även de öronbedövande ljuden, som den svenske besökaren väntat sig, uteblev. Det var en stilla och väl samlad församling som lyssnade. I stillheten hörde man dock Herren tala.

Rysk ungdom

□ Om ett växande religiöst intresse bland rysk ungdom, kunde sovjetkännaren Alex Milits berätta

under en estraddebatt i Stockholm under ekumeniska u-veckan. Den nya religionen är dock i princip antikyrlig. Man misstror den officiella kyrkan och söker sig till underjordiska grupper av ortodoxa eller baptister. Man misstror också Kyrkans världsråd och västvärldens försök att sätta likhetstecken mellan kommunism och kristendom.

Dödade

□ Tchads president, som kallar sig baptist, förnekar att de hedniska initiationsritererna han återupplivat, är obligatoriska men att de institutionaliserats så att det åligger varje invånare att följa dem. Enligt Time har 130 kristna ledare döts under hemska kval för att de vägrade delta.

Alternativ Handel

□ Ett bra sätt att få in pengar till missionsändamål, tyckte Betanias församlingen i Tollarp och startade en insamling av säljbara prylar. Man placerade prylarna i en nedlagd butiklokal och öppnade Alternativ Handel. Nu pågår handeln, församlingsmedlemmar fungerar som expediter och medel strömmar in.

Vill ha besked

□ Kristna riksdagsmän är förvånade över den tveksamhet inför statsbidragen som många frikyrkoledare på sistone uttryckt, läser vi i Dagen. Därför vill man nu att frikyrkan ordentligt skall säga ifrån, om man vill ha statsbidrag eller ej. Man har ju annars så mycket annat att lägga pengarna på, säger en riksdagsman.

Social väckelse

□ "Frågan om '... dessa mina minsta...' håller uppenbarligen på att bli en ödesfråga för västerlandets kristna. En ny social väckelseväg med antimaterialism och försakelse är utan tvekan på väg i vår värld. Men vilket förtecken skall den få? Skall det bli kristet eller antikristet? Skall vi sitta där med våra växande tillgångar medan våra gudlösa vänner gå allt längre i materiell försakelse? Skall vi bli aktersegalde även här?"

Jag tror att vi har en ny, sista chans att visa att vi står på Jesu och de förlorades sida. Nu är det dags att gå den andra milen. Tiden har kommit då karismaväckelse och Jesusrörelse skall få praktiska konsekvenser. Tron på den utgivande Kristus skall bli gärning. Ordern om att ge Herren allt skall förvandlas i osjälvisk handling.

Trons Segrar

Predikar religionernas förändring

□ Domprost Gunnar Helander talade under u-landsveckan i Västerås pingstkyrka. Han berättade där om erfarenheterna av hinduism, afrikansk animism och buddism och förklarade att dessa system inte skapade någon utveckling utan bara ligkiltighet inför de omgivande problemen i u-världen.

Enligt Dagen poänterade Helander att ekonomiska och politiska åtgärder därför inte är nog för att åstadkomma en förändring.

— Man måste förändra religionernas grundinställning till männi-

skovärdet och få dem att inse nödvändigheten av t. ex. sjukvård, predikade domprosten i pingstkyrkan.

Statsministerns besök i Algeriet

□ Statsministerns besök i Algeriet har stärkt Sveriges ställning i arabvärlden, anser Sveriges ambassadör i Alger Harald Edelstam.

— Eftersom arabvärlden behärskar oljan och energin, så är detta av stor vikt för Sverige. Det gäller särskilt i vårt nya arbete i FN:s säkerhetsråd från 1:a jan. Efter det här mötet mellan Palme och Boumedienne får vi nu lättare den tredje världens ledare på vår sida.

Svensk industri till arabvärlden

□ Det besök som svenska industridelegationen gjorde i Iran, kommer på några år att resultera i miljardorder till svensk industri, säger industriförbundets VD Axel Iveroth.

— Omsvängningen kom i samband med oljekrisen för ett år sedan. Då fick Sverige upp ögonen för den väldiga marknad som det rika oljelandet Iran utgör för svenskt kunnande och svenska produkter.

Oljepengar blir

missionspengar

□ De arabiska oljeländernas växande rikedomar används bl. a. till förstärkning av islamitisk världsmision i medveten motsats till den kristna missionen.

Dags att prenumerera för 1975!	Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.	Jag prenumererar på Midnatts- ropet och betalar när inbetalningskortet kommer ☐ År ny prenumerant	☐ kvartal 12:— ☐ halvår 23:— ☐ helår 45:—	Frankeras ej M. R. betalar portot
	Prenumerationspriset är: Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. —Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet. Postgiro 57 16 20-4.	Efternamn _____ Förnamn _____ c/o _____	Till MIDNATTSROPET Pren.avd. Box 1236 161 12 Bromma 12	
	Gata, Box, Postlåda etc. _____	Post-nr _____ Postanstalt _____	Svartsförsändelse Konto nr 4745	

Man känner igen den gamla tonen!

"Utav alla folk och stammar samlas där en skara stor uti högitdssmyckad stad på Sions höjd."

Det var en sång som kom till mig när jag fick se Gamla Bro. När äntligen ett tillfälle gavs att se vad Herren har gjort, så var det med stor längtan jag reste åstad.

Också denna bibelvers kom till mig:

"Stora ting har Herren tagit sig för, och underbart är Hans verk."

Det var med en ny vision jag åkte hem. Så vill Herren ha det på många platser, att man får se att det sker något. Det jag fick se i fullbordan har i flera år legat på mitt hjärta. Man kände att man trivdes och man kände igen den gamla tonen, den ton som gör en så förkrossad och gripen. Då finns inga ord: man blir ordlös.

Herren har inte förändrats. Han är den samme, som också poängterades flera gånger. Man upplevde på nytt den där spänningen som alltid, när Guds Ande får leda. Mötena blir aldrig lika och det blir intressant att vara frälst och att få vara en lem i Kristi kropp. Det blir intressanta

möten, där Herren har något nytt i beredskap varje gång. Vi får skratta och jubla inför Herrens ansikte. Herren ger sin sanktion när vi vill gå utanför lägret och bära "Hans smälek", och vill ge ut ett evangelium som har salt i sig.

Då går väckelsen vidare, och då får vi göra som Josafat med Juda. De fick allenast träda fram och stå stilla och fick se på hur Herren frälsade dem. Guds välsignelse över Gamla Bro.

"Stå stilla och se hur Herren går fram".

Maranatahälsningar

Annie Eriksson

Ärjäng

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

Hur skall vi bedja?

1 Petr. 3:12.

En upplevelse som jag ej kan glömma var jag med om för rätt länge sen. En sommardag när jag var ute ensam med mitt arbete, kom jag i en väldig nöd för människor, som var utan Gud och utan hopp för evigheten. Då tänkte jag så här att vi måste bedja mer. Det blev så med ens ett enda rop i mitt inre, en bön till Jesus: *hur skall vi bedja?* I samma stund hörde jag en underbar röst som högt och tydligt sade: "Den rättfärdiges bön". Jag såg mig omkring, men ingen människa syntes till och ingen var det som hörde mig i min ensamhet. Men Pris ske Gud! Jesus hörde mitt hjärterop och gav mig sitt svar med dessa ord. — Halleluja! Vilken vän vi har i Jesus. Han är kärleksfull och god.

Må Gud få gripa oss alla ännu mer till att leva helt för Jesus och kunna bedja efter Guds vilja "Den rättfärdiges bön".

Till dig som ännu ej har mottagit Jesus som din personlige frälsare: Kom till Honom, böj dig vid Hans kors! Jesus tar dig emot, förlåter och giver dig sin frid!

Maranatahälsningar

Linnéa Edholm

ordet och vår tro

Gud och skapelsen

Fråga:

Vad är skillnaden mellan orden *skapa* och *dana*, som vi möter i 1 Mos 1:27: "Och Gud skapade människan till sin avbild", resp. i 1 Mos 2:7: "Och Herren Gud danade människan av stoft". Jag har hört sägas att änglarna är *skapade*. Om en ängel syndar, kan den räddas från domen?

Svar:

Det finns tio ord för skapa i GT. Två av de vanligaste orden möter vi här. När det heter att Gud skapade används alltid ordet *ba'ra'* vilket betyder att skapa av intet, och det är det bara Gud som kan.

Det andra ordet är *jasa'r* och det över-sätts vanligen med orden *bilda*, *forma* eller *dana*. I sin form *dana* av stoft finner vi på följande bibelställen: 1 Mos 2:7, 8; Jes 45:18; 64:8.

I den första meningen möter vi hur Gud skapar (bara) det osynliga i människan, hennes själsförmögenheter och ande. Det heter att Gud inblåste livsande i människans näsa och så blev hon en levande varelse med själ, 1 Mos 2:7.

I den andra meningen ser vi hur Gud skapar (jasar) människans kropp av stoft från jorden. Då använder Gud ett förefintligt material och därför heter det *jasar*, *dana* av stoft.

När det gäller änglarna, handlar det inte om dana. Om Jesus heter det: "Du är min Son, jag har idag fött dig", Ps 2:7 och vidare i Joh 1:14,18 om den enfödde Sonen som var i Faderns sköte.

Änglarna däremot är skapade individuellt, till tjänsteandar i olika rang. Änglarna skapades (*ba'ra'*) till höghelighet och de som inte behöll sin furstehöghet utan övergav sin boning och störtades ned i avgrunden och förvaras med eviga bojor till den stora domens dag, Judas v. 6; 2 Petr 2:4. Deras fall var alltså så stort p.g.a. den kunskap de hade och för att kunna frälsas måste i så fall Jesus lida döden för varje enskild ängel. Men vi människor är födda in i ett släkte med en stamfar och då finns en möjlighet till räddning. Jesus föddes in i släktet som människa, och såsom den siste Adam, med återverkan på hela släktet förlöslar han människan från synden och återförenar henne med hennes skapare.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

sedan platsen och så lagen. Allt eftersom Stefanus talade och Stora rådet och publiken lyssnade intensivt, steg spänningen i församlingen till dess att den anklagade helt resolut drog slutsatserna utav det han hade sagt. Så här sammanfattade han det:

"I hårdnackade, med oomskurna hjärtan och öron, I stå alltid emot den helige Ande, I likaväl som edra fäder." Apg. 7:51.

Det var ord till en överstepräst det. Det var ord till skriftlärd och konservativa judar det. Det var ord till fromma och religiösa. I hårdnackade med oomskurna hjärtan, som vårdar traditionerna och bekransar profeternas gravar. Vad skulle det bli utav en sådan rättegång när en anklagad kunde våga uttala sådana ord emot sina domare. Vilken provokation, vilken utmaning! Alltsammans var orsakat av en andeinspirerad radikal förkunnelse.

Nu stod han där ensam. Icke en hade intervenerat till hans stöd. Ingen av apostlarna i Jerusalem hade hört utav sig. Ingen. Men han lyfte blicken uppåt, och då fick han se Jesus.

En hemlighet

Du förstår, det finns en hemlighet här som jag vill avslöja för dig. De flesta människor har en religiös belastning som hindrar dem. De kommer icke loss. När de börjar göra sig fria så upplever de fruktan och rädsla för att de får möta någonting annat än de hade väntat och räknat. I stället för att möta förståelse, så möter de hat. I stället för att möta gensvar, så möter de ett förbittrat motstånd. I stället för att få medarbetare och stödjare, så upplever de att de blir ganska ensamma i kampen. Vi har väckelseideal som vi ser förkroppsligade i fäder som har lämnat valplatsen för länge sedan. Vi har sett verksamheten omkring dessa, vi har sett vad de har åstadkommit. Vi skulle vilja vara med om pingstdagserfarenheten, då skarorna kom till tro på Gud. Icke sant! Vi skulle vilja vinna skarorna för Jesus. Men när vi skall sätta själva kallel-

sen i verket, så får vi vara med om någonting helt annat än alla självbiografier berättar, än alla romantiska skildringar från möten och storhetstider berättar. I stället för att möta förståelse och vinna framgång, så kanske vi vinner det rakt motsatta, förföljelse och förakt. Och så tänker vi, nu är det galet någonstans med oss. Och så retirerar vi.

Men vad var det som ägde rum i det här sammanhanget? Det är sant att Petrus öppnade dörren för judarna och för hedningarna. Men här möter vi en ny portalfigur. Det är Stefanus när han öppnade dörren för församlingens tidsålder genom att ge sitt eget liv. En av de mest engagerade disputanterna nämligen i Stefanus sammankomster var förmodligen Saulus av Tarsus. När förberedelserna att röja honom ur vägen påbörjades och framskred så var han ganska säkert en pådrivande faktor. Då Stefanus talade inför Stora rådet, så fick dock giganten ett sår i sitt samvete. Han var verkligen knäckt när Stefanus frimodigt och med en glans som ingen kunde ta fel på, konstaterade att de hade fått lagen sig given. Den lag som de hade fått, den hade de icke hållit.

Rättegången blev helt abrupt avbruten utav upploppet. Vanligtvis skulle fången överlämnas åt den romerska landshövdingen för att dödsdomen skulle verkställas. Nu tog dock den uppviglade människomassan rätten i sina egna händer, och släpade Stefanus, som hade sagt dessa oerhörda sanningsord, utanför staden. Där lade vittnena ner sina mantlar vid den unge Saulus av Tarsus fötter. Där var han åsyna vittne till den första kristna martyren, som skådade emot höjden för att lämna den här jorden i triumf. Icke i hat eller bitterhet men med en bön: "Herre, tillräkna dem icke denna synd." Så förkroppsligade han ända in i döden, Jesus Kristus.

Det blev ett nytt stygn i Saulus av Tarsus hjärta. Efter det här tillfället, var det som själva avgrunden hade frigjorts i hans väsen och han andades hot och mordlust mot församlingen. Han drog omkring för att döda alla som han kunde få likvidera. Alla utom apostlarna blev kringspridda. Detta var dock upptakten till hednamissionen.

Lägg märke till, att det var sju andesmorda män. En av dem fick ge sitt liv, som den första kristna martyren på grund av sitt radikala budskap, sin provokation och sina utmaningar emot den religiositet,

som hade blivit ett maktblock och ett hinder för den helige Ande. Så kastades församlingen in i förföljelse, och de som hade blivit kringspridda gick omkring och förkunnade evangelii ord. På så sätt kom också några av dessa hellenistiska män ner till Antiokia och började vittna även för hedningarna om Jesus Kristus. Hednamissionen var påbörjad.

Stefanus eskorterades hem i härlighet. Så lade man vittnenas mantlar vid en ung mans fötter, Saulus av Tarsus. Men jag är övertygad om, att den som fick ta Stefanus mantel, det var Saulus av Tarsus, som blev Paulus och missionär för hedningarna.

Sammanfattningsvis

Sammanfattningsvis vill jag säga, att Gud må lära oss förstå den andliga strategin, så vi inte låser oss fast vid positioner eller traditioner, utan att vi är redo att ge det offer som vår tid kräver. Mina vänner, jag tror att tiden kräver blodoffer. Ska vi bära Guds verk vidare då måste vi vara redo för martyrskap. Det blir inget ytligt martyrskap, det blir en fruktansvärd kamp och ett ohyggligt martyrium. Men kom ihåg en sak min älskade vän, låt dig icke förföras eller förledas utav tonerna i tiden.

Man talar om förföljelsen i Ryssland och gråter några tårar över dem som är förföljda där. Det är icke från den ogudaktiga regimen på jorden förföljelsen kommer. Förföljelsen kommer från synagogorna. Och hindret för väckelse finns inte i kommunism eller ateism. Den finns i den falska religiositeten. Skall vi vinna seger måste vi vara redo att ta upp kampen mot skökristendomen. Där finns problemet. Det är icke i Ryssland problemet ligger men i den fallna kristenheten i Sverige. Vill vi ha seger, då måste vi vara redo att provocera människorna ut ur fastlåsta positioner, så att de helt enkelt avkläder sig själva och det blir uppenbart vilken ande som bor i dem och vilken de egentligen tjänar.

Jag känner för min egen del, att det får inte hjälpas vilket vittnesbörd samtidigt ger oss, bara vi får leva under en öppen himmel. Får vi uppleva himmelens härlighet över vår tjänst, då får man säga vad som helst. Vi vet att om resultaten idag pekar emot oss, så kommer de i morgon att tala sitt eget tydliga språk. Det var icke oss själva vi tjänade. Vi tjänade Gud och blev till hjälp för skaror av människor.

PROVPRENUMERERA

på Midnattsropet
5 nr för 5 kr

Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma

Jag utnyttjar ert specialerbjudande och prenumererar på 5 nr för 5 kr. (Betalat när inb.-kortet kommer.)

Namn
Bostad
Postnr, adr.
Tel. /

Stora nyheter

Maranata budskap på

KASSETT

Församlingssång — bibelstudier — väckelsemöten —
inspelat på MRM/KASSETT

BIBELSTUDIUM AV ARNE IMSEN.

December:

DEN HELIGE ANDE I URTID OCH NUTID

November:

HUR ARBETAR DEN ONDA ANDEVÄRL-
DEN?

*Skakande skissering av den onda andevärldens ope-
rationer i konkreta företeelser i kristenheten. En
väckelsesignal till alla kristna.*

Oktober:

TRE EPOKER I DEN URKRISTNA FÖR-
SAMLINGEN

*Förapostolisk — apostolisk och efterapostolisk tid i
Efesusförsamlingen med analogi i nutid.*

September:

JAG SKALL GÖRA ER TILL MÄNNISKO-
FISKARE.

*Efterföljelsens konsekvenser för lärjungen Petrus
— och för dig och mig.*

Augusti:

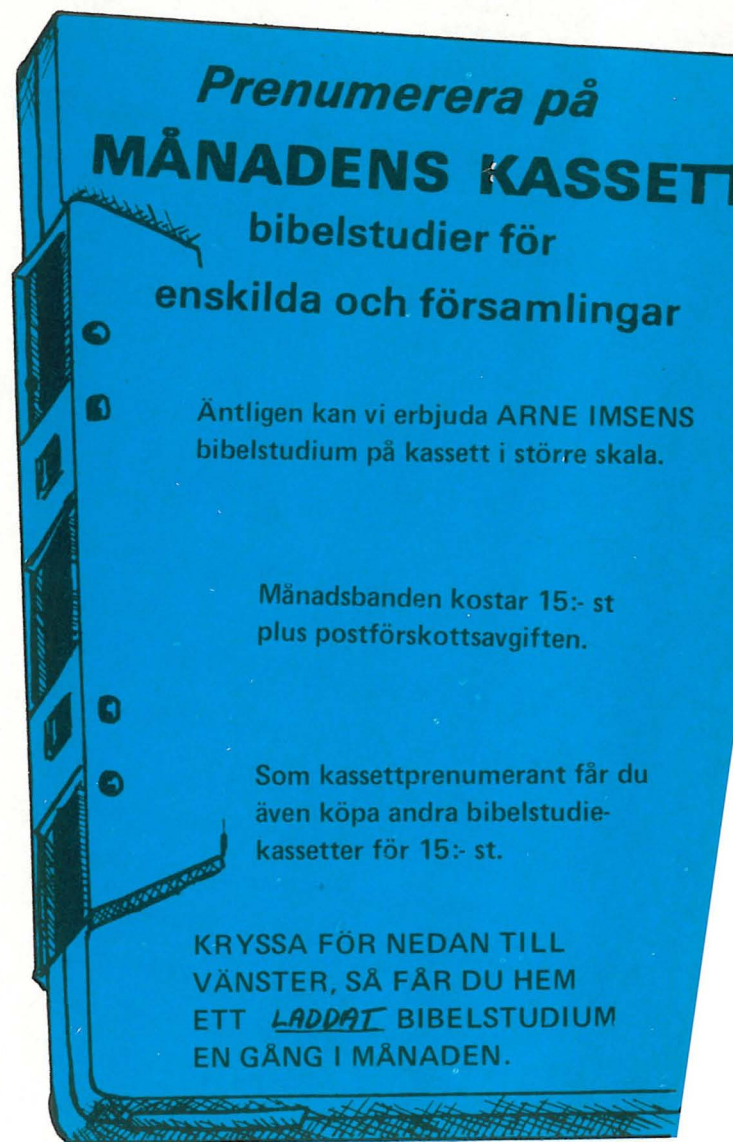
ÄR DÅ KRISTUS DELAD?

*Individualism eller kompletteringsgemenskap i för-
samlingen?*

Juli:

ALLTING GEMENSAMT.

*Urkristen socialism — församlingens möjlighet att
förverkliga det nytestamentliga församlingsidealet.*

Banden kostar 18:- inkl. moms

Kassettprenumeranter betalar bara 15:- st.

Sänd mig mot postförskott följande kassettsband:

.....

.....
vill bli
prenumerant.
neration
ills uppsägning

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadr:

Ring eller skriv nu!

Orderadress:
MRM/Kassetts
Box 344
101 24 Stockholm
Tel. 08/80 39 91

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Välkommen med 1975

MIDNATTSROPET

— för urkristen tro och urkristet församlingsliv i vår tid

Vi måste veta mer OM

BRASILLEN — våra medarbetare fortsätter att rapportera från Sydamerikas största stat som idag sjuder av andlig och social oro. **ISRAEL** — vår tids klocka som nu närmar sig "Jakobs nöd". Sista akten i mångtusenårigt drama som avslutas med Jesus Kristi uppenbarelse. **VÄRLDEN** som i oerhört snabbt tempo utvecklas mot ett bestämt mål — det globala samhället. **KYRKAN** — Vart är den på väg? Världskyrka eller beslöjad **BRUDEFÖRSAMLING** — Vart går väckelselinjen? **GUDS ORD** — Varje nummer av MR innehåller en aktuell predikan! **HUS-FÖRSAMLINGEN** — på många platser i landet växer spontant små grupper upp. Hur lever och verkar de? **URKRISTEN SOCIALISM** — den kristnes förhållande till de materiella tingen. Hur levde man i urkristen tid. **FÖRSAMLINGEN** och världssvälten NU. **MISSIONEN** — Hur fungerar gatumissionen på Gamla Bro? Och i Brasilien? **MÄNNISKOR SOM MÖTT JESUS** — vittnesbörd om frälsning och personlig tro.

Prenumerera på Midnattsropet

Bli kommissionär 1975!